

DIRECTOR

AUGUSTIN POPA

Redacția și administrația
BLAJ, JUD. TÂRNAVA MICĂ

INSERATE

Cl. regulamentului de a-
p. care a tarifului comer-
cial, categoria V.

REDACTOR

DUMITRU NEDA

Foarte înscrisă în Registrul de
Publicații al Trib. Târnava-Mici
sub Nr. 2-1938.

ABONAMENTE

Pe un an . . . 1000 Lei
Pe 6 luni . . . 600 Lei
Pentru străinătate 2000 Lei

Unirea

Foale bisericescă-politică — Apare în fiecare Sâmbătă

Glas de monah luminat

(+). *Preacuv. Sa păr. arhimandrit Daniil Ciubotaru, fostul stareț al vestitei și puternicei Mănăstiri Neamțu, a trecut, nu așa de demult, la Sf. Unire. Monah prin chemare, și după ce a mărturisit crezul Bisericii noastre tot spre mănăstire s'a îndreptat, și întru monahism a rămas, ca fiu al aceluias Mare Sf. Vasile, rânduelii călugărești a căruia îl juruise credință din tinerețele sale cinstite, după ce-și făcuse datoria și către Țară ca ostaș după lege.*

Acum Preacuv. Sa e om în vârstă: se află într'al șazecilea an al vieții. Lumina zilei a văzut-o în Todireștii Vasluiului, din părinți plugari cu frica lui Dumnezeu, cum și-au crescut și pe Gheorghe al lor (numele de Daniil și-l ia numai în călugărie). O vreme dânsul va fi notar în satul nașterii sale. Dar inima-l trăgea spre chilie de chinovie, nu spre cancelarie, pe care o și părăsește pentru mănăstire. Și nici că l-a mai adus nimic în lumea de care se lăpădase.

Deși mult a pățimit chiar acolo, unde crezuse că va găsi ratul pe pământ. Imprejurarea aceasta însă nu l-a descurajat. Așa-i firea Preacuv. Sale: Când îi încolțește un gând bun și luminos în minte, îl păstrează, îl ocrotește și-l cultivă cu drag și osârdie, până dă roadă. Că alții vor încerca, și vor și isbuti, să-i pună piedeci în cale și să zădărnicească înfăptuirea deplină a bunelor sale hotărâri și strădanii — se poate. Așa a pățit-o, bunăoară, cu Seminarul Monahal și cu Tipografia Mănăstirii Neamțu, deși a întâmpinat la câteva capete înțelegătoare și multă bunăvoință și mână de ajutor.

Trecutul însă-i trecut, cu toate răutățile lui. Șapoi vorba robului lui Hristos, sf. Pavel cel din Tarsul Ciliciei: Celor ce iubesc pe Dumnezeu, toate le slujesc spre bine. Care cuvânt, în viața Preacuv. Sale, s'a adeverit mai presus de orice îndoială. În multele pătimiri ale atâtor ani de călugărie, lumina dreptei credințe s'a lămurit tot mai viu în inima cuviosului ieromonah, fost și profesor de practică liturgică. Indeletnicire care de altminteri i-a fost dragă totdeauna și care — fără pripire, temeinic și pătrunzător cum este Preacuv. Sa — i-a îngăduit să între în duhul bogăției liturgice răsăritene, să-i vadă frumusețile și armoniile, să îndrăgească această comoară, și să fie totodată în stare să prindă și firele de aur cari să-l călăuzească spre aceeaș visterie a Bisericii Apusene, cu carea e înrudită ca două părte ce pleacă din acelaș izvor curat.

Om al reculegerii și al lucrării domoale și tăcute, dar statornice, în alvia bună apucată, Păr. arhim. Daniil împărtășește acum, pe calea scrisului, și pe alții de lumina lină a convingerilor ce-l stăpânesc pe dânsul. Cei alții „Unirii“ vor avea, din când în când, prilejul să adâncească, dimpreună cu Preacuv. Părinte arhimandrit Daniil, marele adevăr că

Cuvântul fărădelege

Au scris și gazetele celor ce se opintesc să monopolizeze, pentru ei singuri, marea idee: Democrația, — despre Cel născut în Viflaim...

Dar în ce înțeles?! Și cu ce tendințe?! În înțeles voltairian, renanian, și marxist: ca să persilleze Nașterea supranaturală; să o reducă la o naștere misterioasă oarecare, ca a zeiței Venus din undele mării, sau ca a lui Marte din fruntea Iunonei (Hera), din inchiuirea celor ce au creat mitologia elinoromană, păgână, lipsită de realitate. Ca să persilleze pe cei ce se închină și acuma, după 19 secole, acelui Isus, ce ar fi fructul unei astfel de nașteri misterioase mitologice — și să exclame, către rațiune, către omenime, să interpeleze gândirea „emancipată“, cu protestul: „Până când?“ Ca și când ar zice: „Până când mai continuă oamenii naivi, oamenii duși de nas, de „burghezii“ șarlatani, cu astfel de naivități? Fână când le mai succede preoților și vicleniei lor, să-i umilească pe cei lipsiți de lumina adevăratei civilizații — să le aplice astfel de „narcoze“, spre a-i ținea în robie sufletească și materială!? Până când?!...“

Așa cei ce vreau să schimbe total fața lumii; cei ce fac spume la gură, că vor emancipa pe cei creduli, orbiți, încătușați; că vor spulbera credințele acestea „deșarte“. Și nu sunt cei dintâi, cari au acest plan, în țara noastră. Fost-au și mai de mult „zidari“ de rânduală nouă pregătită și promisă, pe decurând, omenimii de acești răsculați împotriva religiei și Bisericii lui Isus Hristos. Avut-am și mai înainte de protestatarii de acum, interdictorii ai învățaturii sistematice, ai credinții justificate prin filosofie, prin logică și prin minuni a lui Hristos Dumnezeu omul.

Până când?! exclamă și oftează cu Psalmistul, cu preoții și cu membrii cinului călugăresc, și creștinii.

Și ei știu ce fac, închinându-i-se lui Isus, Dumnezeu-omul născut în mod supranatural, în ieslea din Viflaim, din Maria Fecioară. Ei vreau să i-se închine, pentru că așa urmează în mod logic, din învățatura motivată, perfect armonizată cu rațiunea, cu gândirea, cu siste-

Răsăritul Ortodoxe e atât de aproape de Catholicism într'o mulțime de puncte însemnate ale credinței și ale trăirii creștine — lucru peste care săpătorii de prăpastii trec cu vinovată ușurință. Părintele luminilor reverse-și din belșug harul său ceresc peste toți cel ce, desbrăcați de orice truție, caută adevărul de dragul Adevărului, nu cuvintele deșertăciunii măestrit ticluite, dar sarbede și fără vlagă.

mul singur adevărat, singur sfânt, de singură mare, singură universală alcătuire: cea vestită, susținută, mărturisită de Biserica lui Isus, de conducătorii ei de azi și de totdeauna, după cum le-a poruncit acel Isus: „Mergând în toată lumea, învățați toată zidirea...“

„Până când se mândrește cel fără Dumnezeu...“ (Ps. 9, v. 23). — „Până când judecați nedreptate...“ (Ps. 81, v. 23). — „Până când năvăliți asupra omului...“ (Ps. 61, v. 3). — „Până când Doamne, mă vei uita până în capăt?!...“ (Ps. 12, v. 1). — „Până când se va înălța vrășmașul meu asupra mea?!...“ (Ps. 12, v. 3). — Așa oftează și exclamă aceștia, adresându-se și plângându-se Adevărului veșnic, Dreptății imanente: lui Dumnezeu, cerându-i intervenția și scăparea de dușmănia ce le-o opun ceilalți. Să-i scape de pedecile și amărăciunile ce li le pun în cale și li le cauzează ei, cei necredincioși.

Cei ce i-se închină lui Isus, celui din Viflaim, Celui de fapt din cer, de fapt Dumnezeu — vreau să creieze, și creează cu modul lor de viață, când e conform moralei, poruncilor, așteptării acelui Isus — pace, muncă, iubire, frățietate, egalitate, libertate după sfințenia Lui dreptate, mulțumire generală; să dea cel ce are și celui ce nu are, să se organizeze munca și răsplata, așa, ca toți să muncească și toți să se bucure de roada muncii și nimeni să nu fie lăsat lipsit. Nimenea să nu facă altuia, ce nu i-ar conveni să-i facă altul lui.

Măsura obligatorie, a iubirii fiecărui om, față de fiecare celalalt om, să fie iubirea față de sine însuși... Și toate acestea, armonizate cu un scop și mai înalt, și mai sfânt, ce ne duce și în veșnicie și ne mulțumește, ne asigură chiar fericire adevărată vremelnice și în veșnicie.

Acesta este Isus Hristos, cel din ieslea din Viflaim. Acesta este Isus, Dumnezeu-omul, viu și real, căruia ne închinăm. Și răspundem la întrebarea pusă, prin „până când“ — al lor: *Ne vom închina în veci acelui Isus. Nu vom înceta a ne închina Lui, nici pe un moment. Și închinătorii Lui vor spori mereu și se vor consolida neconținut, se va întări ostirea lor tot mai mult, „și nici porțile iadului nu o vor birui!...“*

Pot tăbări ceilalți asupra acestora, precum anunță și încearcă. Le pot cauza amărăciuni și greutate. Dar nu-i vor birui... *Ci cel credincios vor birui... „Scoală-Te Dumnezeule, ...că Tu vei moșteni întru toate neamurile.“ (Ps. 81, v. 8) și... „A perit cel fără de Dumnezeu; numele lui l-ai stins în veac, și în veacul veacului“ (Ps. 9, v. 5).*

Prof. Cornel Andrea

Biserica Ortodoxă în Rusia Sovietică.

La alegerea patriarhului *Alexei* al Sovietelor a fost reprezentată și Patriarhia Română de Preasf. *Iosif al Argeșului* și un mănunchiu de alți bisericani. Despre cele văzute și constatate cu acel prilej, înaltul Ierarh scrie o seamă de cuvinte în *Graiul Nou* (19. II. 45), ziarul Direcțiunii Politice de Front al Armatei Roșii, de undereproducem și noi crâmpeiele de mai a vale. Scrie, între altele, Preasf. *Iosif*:

[...] Am luat parte la săvârșirea Sf. Liturghii, a vecerniei, a utreniei cu priveghere adâncă, Te-Deum, parastas. Deasemenea am constatat că slujbele s'au săvârșit fără nici o grabă și fără nici o reducere.

Toată Biserica Rusă cântă și slujește la fel, confirmând astfel unitatea și strânsa ei solidaritate și contribuind în cea mai mare măsură la tăria instituției și a slujitorilor ei.

Biserica Rusă și-a ales numai prin episcopii săi pe păstorul său suprem, Patriarhul. Mirenii n'au alt cuvânt la această alegere, decât acela pe care l exprimă prin episcopul respectiv, care este asistat cu acest prilej de un cleric și un mirean din eparhia sa.

Statul nu se amestecă nici într'un chip în alegere.

[...] Biserica Rusă nu primește nici un ajutor material în bani sau bunuri, dar primește tot sprijinul, în largă înțelegere ce-i acordă și anume: preoții pot fi retribuiți fără stânjenire de către fiii lor duhovnicești bine credincioși, pentru slujbele religioase pe care le săvârșesc la diverse nevoi sufletești ce au; deasemenea poporul este slobod de a contribui pentru nevoile Bisericii. Atât aceste contribuțiuni, cât și ofrandele pe care credincioșii le oferă preoților pentru slujbe, sunt cu totul benevole, dar cu totul îndestulătoare pentru nevoile slujitorilor și ale bisericilor.

[...] În Biserica Rusă pregătirea viitorilor preoți se face acum într'un institut teologic, condus exclusiv de Biserica; acest institut s'a deschis de curând la Moscova; astfel de institute sunt în program a se deschide pe lângă fiecare eparhie. În aceste institute se fac trei ani de teorie și doi ani de practică preotească. După absolvirea acestor cursuri, candidații la hirotonie stau într'o mănăstire

sau catedrală pentru a li se verifica cunoștințele dobândite.

În Biserica Rusă episcopii au reședință, întreținere, îmbrăcăminte, iar în plus în prezent câte 6000 ruble lunar.

[...] La fiecare reședință eparhială este un reprezentant al Onor. Minister al Cultului Ortodox, la care, la caz de nevoie, episcopul apelează pentru sprijinul autorității laice, sprijin ce se oferă în cadrul legilor.

În afară de slujbe dumnezeiești, în locul sfintelor biserici, se face și toată educațiunea și instrucțiunea morală religioasă a parohienilor respectivi, atât prin predici liturgice, cât și prin lecții de evanghelizare și moralizare.

În Rusia este asigurată libertatea de credință și libertatea de muncă. Acolo se aplică fără șovăire zisa evanghelică: „Vrednic este lucrătorul de plata sa” și „Cine nu muncește, să nu mănânce”.

În Rusia preoții nu se pensionează, ci îi scoate dela altarul la care slujesc numai moartea sau vre-o condamnare penală.

Numirile și transferările de preoți se fac exclusiv de erarhul eparhial, fără nici un amestec al statului, căruia i se comunică mișcările făcute, numai pentru luare la cunoștință.

Lipsa de spațiu nu ne îngăduie să reproducem în întregime încreșterile Preasf. *Iosif*. Esențialul însă e cuprins și în cele de mai sus.

Dumineca Ortodoxiei

Sunt mai bine de unsprezece veacuri de când creștinătatea orientală, adică aceea care aparținea oarecând imperiului bizantin, prăznuiește în Dumineca cea dintâi din *Paresimi*, așa numita *Sărbătoare a Ortodoxiei*.

Creștinii cari, în zilele noastre, se numesc „ortodocși”, jubilează în această zi. Și foarte bine fac. Și noi ne bucurăm, numai cât mai știm de ce ne bucurăm, pe când ei, legându-se de cuvântul „ortodox”, se bucură în această zi ca și de amintirea unui triumf al desbinării asupra catolicismului și a papalității. Și poate că istoricii ortodocși vor și devăratul înțeles al acestei sărbători, dar îl

tănuiesc, de teama ca nu cumva „sărbătorească ortodoxiei” să se schimbe într'o sărbătoare care să umple inimile de sentimente de iubire față de Papa, și peste tot față de Biserica Romei, care în această zi își prăznuiește biruința asupra „celei din urmă erezie orientale”, adică asupra Iconoclasmului.

Zic „cea din urmă erezie orientală”, pentru că, după 44 de ani, cu Fotie, această Biserica se va desbina de restul creștinătății. Va rămânea „autocefală”, adică de capul ei vre-o 7 ani (879—886), apoi se va reuni pentru ca după 168 de ani, adică la 1054 să se desbina pentru cine știe câte veacuri.

Sărbătoarea „ortodoxiei” s'a introdus cu 44 de ani înainte de sinodul foțian (886), în care clerul constantinopolitan a apostatat din sinul Bisericii lui Hristos, formându-și o biserică aparte, sub conducerea împăraților; și cu 212 ani înainte de ruptura definitivă a Grecilor, de Roma. Nu este deci vorba de „ortodoxia” cum e înțeleasă în zilele noastre, ci cu totul de alta, anume:

Califul din Damasc *Iezid II* (720—724) pornise o adevărată prigoană împotriva icoanelor și a statuiilor — cari se mai aflau, cel puțin la supușii săi, trecuți dela creștinism la Mahomedanism — susținând că acest cult este curată „idolatrie”.

La această părere a Califului mahomedan, se alăturară și câțiva episcopi creștini din Asia mică și din Siria, ca Teodosie din Efes, Constantin din Nacolia Frigiei, Toma din Claudiopol și Besser din Siria. Prin Constantin din Nacolia, aceste păreri ajunseră și la Constantinopol, la împăratul *Leon III Izaurul* (717—741) unde prinseră, căci doară Constantinopolul, dela începutul existenței lui (330), a fost cuibarul tuturor ereziilor. Nu se putea deci ca această nouă erezie să nu se prindă acolo, și apoi cu puterea împăratului să se extindă în întreg imperiul de răsărit.

Patriarh la Constantinopol era *Gherman*, care, prin scisori, făcu atenți pe episcopii bănuiți de această nouă erezie. În același timp se întâmplă însă la Constantinopol un grozav cutremur de pământ și o erupție vulcanică între insulele Tera și Terasia, unde apărură o insulă nouă, unindu-se cu insula Hieră.

Dușmanii icoanelor prezentară acest

FOIȚA „UNIRII”**Psalm 114**

Drag îmi este Domnul
Căci mi-ascultă glasul,
Îmi primește ruga
Și-mi'tărește pasul.

Urechea spre mine
Dulce și-o apleacă,
Ca să mă asculte
Și bine să-mi facă.

Funiile morței
Mă făceau să cad,
Îmi clăteau piciorul
S'alunec în iad.

Însă am chemat
Domnul meu pe nume:
„Cel Prea Indurat”
Vine de-mi ajută
Și mă izbăvește,
Căci sunt turburat!

Milostiv e Domnul
Și drept cu oricine;
Nu m'a părăsit
Domnul nici pe mine.

Pentru că degrab
Brațul Său mi-a dat;
Celce ocrotește
M'a întâmpinat.

Întoarce-te dar
Suflete al meu
La odihna ta;
Căci Dumnezeu ție
Binele 'ntregime
A voit a-ți da.

Sufletul din moarte
Și ochiul din lacrimi,
El mi l-a scăpat
Și de pe căi rele
Picioarele mele
Mi le-a strămutat.

Așa dar voi merge
Cu lauda mea
Drept 'nainte Lui
Cântând Domnului
Aliluiea.

VENIAMIN MONAHU

Biserica vie a lui Hristos

— Puncte de apropiere între Ortodoxie și Catolicism —

Cinstirea Maicii Domnului

Dintre toate Bisericile creștine, care există pe suprafața pământului, numai Biserica Catolică și cea Ortodoxă, înțeleg a venera, așa cum se cuvine, pe Prea Sfânta Fecioara Maria, de Dumnezeu născătoarea. Și iarăși toate sectele creștine, înstrăinate de tulpina Bisericii lui Hristos, se înțeleg între ele să înjosească fără motiv numele și cinstirea Maicii Domnului.

Cine-i Maria, se întreabă aceștia? — O femeie ca toate femeile din popor. Pentru ce să-i oferi cult, pentru ce atâta cinste aproape ca și lui Dumnezeu? Nu e drept, nu e logic și e păcat, zic ei, — numai lui Dumnezeu trebuie să te închini și Lui singur să-i slujești. Acestea le poți auzi dela toți sectanții de astăzi, ca și dela ereticii cei vechi, începând cu Nestorie și cu alții asemenea lui.

În sufletul unui ortodox, ca și în sufletul oricărui catolic se va aprinde foc, la auzirea oricărui cuvânt de blasfem față de Prea Sfânta Fecioară. Atât catolicul cât și ortodoxul, declară pe Maica Domnului Prea Sfântă și Prea Curată — Fecioară —; înainte de na-

ștere fecioară, în naștere fecioară și după naștere fecioară. Mamă a lui Dumnezeu; dar în a cărei naștere s'au biruit rânduielele firei. Fecioara naște fără pată și fără ispită bărbătească, fără durerile facerii, fără stricarea fecioriei, și cu toate acestea hrânind la sânul său pe Fiul Tatălui, pe cel Unul născut.

Aceasta este credința plină de piozitate și suavitate a Ortodoxo-Catolicilor, și aceasta așa a fost dela începutul creștinismului. Numele Mariei este binecuvântat și preaslăvit în toate limbile pe unde credința ortodoxă și catolică a pătruns. Minunile și semnele dumnezeiești încă n'au lipsit de peste tot locul pentru a se întări această hiperdulie, căreia unii raționaliști nu-i găsesc rațiunea. În Răsărit, cea mai mare închinare și venerație îi este oferită în prezența celebrelor icoane a Ivirului, a Axionitei, a Kazanului, a Ierusalimului, a Neamțului, a Gărbovățului, a Grăbniceii Ajutătoare, a Sfântului Ioan Damaschin (= cea cu trei mâni), a Dulcei sărutări, a Viahernelor, a Liniștei Mărilor, etc. În Apus în fața icoanei Prea Sfinte și a statuei Ei din Roma, din Lourdes (Franța); Fatima (Portugalia); Guadelupe (Spania); Notre Dame de la Victoires (Paris); din Bixad sau din Nicula (România), etc., etc. Aici vei găsi pe adoratorii Maicei Precurate în grupuri și pelerinaje de sute de mii și chiar de milioane, anual. Vei vedea aici credința care mută munții. Cre-

cataclism ca o pedeapsă dela Dumnezeu, pentru că oamenii se închină icoanelor și stătuilor. Împăratul încercă, deci, mai întâi cu buna, să convingă pe episcopi ca să interzică acest cult între creștini. Episcopii catolici, în frunte cu patriarhul Gherman, se împotrivesc acestui ordin împărătesc, spunându-i că aceasta este o chestiune care privește „credința și dogmele“, și nu aparține împăratului.

Cauza ajunsese la Roma. Papii Grigorie II și Grigorie III (721—741), încă făcând atent pe împăratul, că dogmele Bisericii le judecă Papa și episcopii, și nici de cum nu sunt de competența împăraților. Leon Izaurul însă nu se supuse, iar în imperiul bizantin se formară două partide: „*orthodoxia*“ (părerea cea justă, recta opinio) în frunte cu Gherman; și „*heterodoxia*“ (părerea cea falsă, falsă opinio), în frunte cu împăratul și cu protosinzelul Anastasie.

La 730, împăratul alungă pe Gherman din scaun, și pune pe Anastasie, iar prigoana împotriva „*orthodoxiei*“ porni cu putere armată, arzându-se icoane și s'atui, devastându-se iconostase și altare, iar pe oameni ucizându-i, aruncându-i prin temniți sau despoindându-i de averi și exilându-i. Papa Grigorie III excomunică pe împăratul și pe toți partizanii lui, iar împăratul, drept răspuns, năvăli în *Illyricum*, care era sub stăpânirea Papii, și la 733 îl ocupă cu putere armată, subtrăgând provincia aceea, — careia aparțineau și strămoșii noștri din Dacia Traiană —, de sub jurisdicția Papii.

Lupta continuă. În fruntea „*orthodoxiei*“ sau a „*părerii juste referitor la cultul icoanelor și al moaștelor*“ era Papa și sf. Ioan Damaschinul, care, trăind în Ierusalim, nu era sub stăpânirea împăratului bizantin, deoarece Palestina era deja ocupată de mahomedani; iar în fruntea „*heterodoxiei*“ sau a părerilor false despre acel cult, era împăratul și cu patriarhul Anastasie. Patriarhii Cosma din Alexandria și Teodor din Antiochia, rupseră orice legături cu iconoclaștii dela Constantinopol, iar iconoclastul patriarh bizantin Constantin din Sileos, se intitulă „patriarh ecumenic“, setea de veacuri a heterodocșilor dela Bizanț, cari făcuseră din Biserica sfinților Părinți și mari Dascăli ai lumii, Grigorie Cu-

vântătorul de Dumnezeu și Ioan Gură de Aur, o caricatură ecumenică.

După Leon Izaurul, lupta o continuă Constantin V. Copronim, și Leon IV Cazarul. Sub Constantin VI, prin stăruința mamei sale Irina, la 780 se permise la Bizanț cultul icoanelor, iar la 787, se ținu la Niceia al șaptelea conciliu ecumenic presdat de Papa Adrian I prin delegații săi, unde 367 de episcopi au osândit heterodoxia Bizanțului. Ortodoxia Papii a triumfat.

Dar bizantinii nu multă vreme au stat pe pace, ci sub Leon V Armeanul (813—820) prigoana reîncepu, și continuă sub Mihail Gângavul și Teofil Sângerul (820—842). În fruntea ortodoxiei erau Papii și călugărul Sf. Teodor Studitul din Constantinopol. La 842 însă, murind Teofil, îi urmă fiul său minor Mihail III sub tutoratul mamei sale Teodora. În același an, murind și iconoclastul patriarh Ioan VIII, îi urmă Metodiu, care împreună cu împărăteasa Teodora, la 19 Februarie 842, dădură libertate deplină cultului icoanelor și al moaștelor și porunciră să se prăznuiască această zi cu procesiuni și rugăciuni de mulțumită către Dumnezeu, că în sfârșit „*orthodoxia*“ Papiilor și a sfinților Ioan Damaschinul și Teodor Studitul, a triumfat asupra heterodocșilor bizantini, după lupte de mai bine de un veac (730—842). — *Aceasta este „sărbătoarea ortodoxiei“ și nu alta.*

Nici 20 de ani n'a durat însă pacea și „*orthodoxia*“ la Bizanț, căci la 861 patriarhul Fotie se separă de toată lumea creștină, iar în biserica grecească din Balcani — după cum zicea în 1923 profesorul grec sicilian, Solakides din Roma —, Ortodoxia s'a confundat cu Heterodoxia, și din ele a rezultat „*Kenodoxia*“ (vana opinio sau ambiția deșartă) care predomină și azi. 1)

Dr. N. Lupu

1) Toate datele de mai sus se găsesc la J. Hergenrother, Storia universale della Chiesa, trad. ital. de Enrico Rosa, Firenze 1921, vol. III, pag. 22—58; și la Leo Allatius, De Dominicis et hebdomadibus Graecorum, la Cobemfis, PP. Eccl. II, 16 Walch, Ketzehistorie, 800, și urm. ca apendice la De Eccl. Occ. et Orient. perpetuo consensu pag. 1432.

Știri mărunte

Noua formație guvernamentală. În fruntea guvernului se află d. Dr. Petru Groza, ministru președinte. — Alți miniștri: d. Gh. Tătărescu, vicepreșed. al Consiliului de miniștri și ministru secretar de stat la Departamentul Afacerilor Străine; Lucrețiu Pătrășcanu (Justiție); M. Ralea (Arte); Gh. Nicolau (Asistență și Asigurări sociale); S. Voitec (Educația Națională); Gh. Gheorghiu-Dej (Comunicații și Lucrări Publice); L. Rădăceanu (Muncă); D. Alimănișteanu (Finanțe); Petre Bejan (Industria și Comerț); Teohari Georgescu (Interne); Tudor Ionescu (Mine și Petrol); R. Zăroni (Agric. și Domenii); Petre Constantinescu-Iași (Propagandă); C. Vasiliu-Rășcanu (Războiu); D. Bagdasar (Sănătate); A. Alexandrescu (Cooperatie); pr. C. Burducea (Culte). Imediat după depunerea jurământului, d. Dr. P. Groza a avut întrevederi cu dd. Vășinski și mareșal Rodin Malinovski.

Încă o opintire... Premierul britanic, d. Winston Churchill, a făcut, pe teritoriul german ocupat, o vizită mareșalului Montgomery și generalului Eisenhower. Cu acest prilej a spus, între altele, și următoarele: „În curând ne vom afla peste Rin. Oricine poate vedea că o opintire din plin a tuturor deodată, va pune capăt războiului în Europa“. — Ajute Cel de sus ca această „opintire“ să se producă în curând și cu ea să vină și pacea!

Locale. Mâne, Dumineca lăsatului de brânză, va predica în catedrală păr. Alexandru Todea, profesor de religie.

Spre Berlin. Înfrângând piedeci grele trupele sovietice înaintează, pe pământ german, spre Capitala Reichului, care se pregătește pentru lupte de stradă. — Trupele nordamericane (Armata I) a ocupat puternicul oraș Köln, și în aceeași vreme alte trupe aliate au trecut Rinul între Bonn și Koblenz, silindu-se tot spre Berlin.

Mareșalul Tito însărcinat cu formarea guvernului jugoslav. În Jugoslavia e regență. Zilele trecute regenții au invitat la ei pe mareșalul Tito, pe care l-au încredințat cu misiunea de a alcătui un guvern jugoslav unit.

dința generoasă, aducătoare de daruri din partea Prea Curatei, minunate vindecări, minunate realizări de cereri, semne și minuni în fața cărora știința profană stă înmărmurită.

Și ce minunate cântări, ce imne dumnezeiești i-se cântă Maicei Domnului de o parte și de alta! Ortodoxul oriental, va ridica glasul său să întoneze un „Cuvine-se cu adevărat“, sau „Axion“ cu atâta măiestrie și evlavie executat, că te vei crede în imediata apropiere a porților cerești, unde locuiește Prea Curata. Mergi apoi și ți delectează auzul la cântarea unei „Salve Regina“ în una din mănăstirile de călugări catolici, mari admiratori și închinători ai Prea Curatei în Apus, și vei fi tot atât de înălțat sufletește, încât vei zice, care cântare e mai frumoasă, Doamne?... Ori în ce casă, ori în ce parte de loc, ori în ce lăcaș de închinare te-ai afla, de vei vedea la loc de cinste icoana Maicei Domnului sau statuia Ei, împodobită cu odoare prețioase și luminată cu candilă și luminări, poți ști numai decât că în acel loc nu locuiesc sectanți, nici eretici, ci numai creștini ortodocși, sau catolici. — *Iată ce ne apropie, iată ce ne face, să fim considerați, frați în credință.* În zădar se vor strădui unii să scoțiorască numai lucruri ce ne despart pe unii de alții, căci sunt mult mai multe și mai adânc legate de sufletele noastre acele (lu-

cruri) care ne fac asemenea pe unii cu alții unele chiar până la completă identificare.

Ceeace ne apropie și ceeace ne pune însă pe același teren și pe aceiași platformă a dogmelor și a credinței, mai întâi de toate, este această hiperdulie către „*Prea Sfânta curata, prea binecuvântata, prea mărita Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria*“, așa cum o numesc la Sf. liturghie și neuniții și uniții, a căror cult bisericesc este la fel; iar ceeace va și uni Răsăritul cu Apusul, așa cum a fost înainte de 1054, va fi însăși EA, Cea plină de dar. Închinarea și venerația Ei va fi contribuția noastră umilă, la această măreață operă.

Dacă ar fi numai această asemănare dintre noi și altceva n'ar mai fi nimic, încă ar trebui să ne vedem cu bucurie la umbra și sub protecția sfințelor icoane ale Maicii Domnului, să ne apropiem plini de bucurie unii de alții, căci e mare lucru și providențial, ca după ce avem un Tată comun — pe Dumnezeu; același Mântuitor pe Isus Hristos, Dumnezeu-omul, să avem și o mamă a tuturor, celor ce i-se închină, — ortodocși și catolici, pe însăși Maica acei care pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire s'a făcut om, pe Prea Sfânta Fecioara Maria. Nimeni mai mult și mai cu succes nu dorește și nu se roagă Prea Sfintei Treimi, ca Maica

noastră iubitoare de fiii săi, pe care dorește să-i vadă cât mai curând, după cum e și dorința Mântuitorului, *ca toți să fie una și Ea va isbuti.*

Unii ortodocși, chiar dintre români, umblă pe la protestanți căutând cu microscopul un cât de mic și simplu fapt care să-l împartă frățeste, în care să se asemene, pentru a avea ocazie să se numească între ei frați, dar acolo nu prea găsesc, cum găsesc din belșug la catolici. Căci cum vor putea numi pe protestanți frați, când în casa lor și în biserica lor lipsește tocmai Maica noastră comună? Ce tristă este acea biserică, și ce răceală te cuprinde în suflet când intrând, nu dai cu ochii de tronul „*Împărătesei Maice*“. Stăpâna tuturor, Prea Sf. Fecioara Maria, sub scutul căreia să te înfrățești cu toți acei care-i sunt devotați, fie aceia cât de umili și cât de deosebiți ca neam sau ca stare socială!

De aceea ortodocșii și catolicii la oaltă ridice osanale, întoneze acsioane, acatiste de bucurie, și Salve Regina, Împărătesei celei Prea Fericite, căci unde este Divina Mamă, acolo este adevărul; acolo unde Ea lipsește, lipsește și dreapta credință.

Arhim. Daniil Ciubotaru

Și hârtia pe cartelă! Fabricii de hârtie dela Bușteni i-s'a aprobat majorarea de preț, așa prețul kg. de hârtie va costa de-acum încolo de patru ori cât costa acum 3—4 luni (*Semnalul*, 2. III. 45). Din partea sa, *Comisia pentru re-partizarea hârtiei* a pus în vedere tuturor întreprinderilor care prelucrează sau distribuie hârtie (tipografii, arte grafice, librării, comercianți, etc.) să-și ridice de urgență, dela asociațiile profesionale, eartele pentru distribuirea hârticii, pentru că, începând cu 10 Martie c., nici o întreprindere nu mai poate ridica hârtie, decât în baza carnetului pentru distribuirea acestui articol.

† **Păr. Gheorghe Vamoșiu**, protopop onorar, pensionar, s'a stins din viață la Giacși în 15 Februarie c., la vârsta de 83 de ani și, fiind în anul 60 al proșției și 2 al văduviei. — Odihnească în pace!

Aviz. Facultatea de *Drept din Cluj-Sibiu* aduce la cunoștința studenților că *sesiunea de examene de Februarie* va avea loc, în mod excepțional anul acesta, dela 19—31 Martie 1945. Inscriverile la aceste examene vor avea loc în zilele de 14—17 Martie 1945. — Sibiu, 27 Februarie 1945.

„PATRIA” Institut de Credit și Economii S. A. Blaj

Capital deplin vărsat Lei 10.000.000.
Rezerve Lei 2.600.000.
Reg. Soc. Bancare Nr. 14—1934.

CONVOCARE

Domnii acționari ai Băncii „Patria” Institut de Credit și Economii S. A. Blaj, se invită cu onoare, în sensul § 13 și următorii din statute la

a LIX-a Adunare generală ordinară

care se va ține Sâmbătă, 31 Martie 1945, orele 16 în localul băncii.

Dacă în ziua aceasta nu se întrunește numărul necesar de acționari pentru a-lua deciziuni valabile conf. art. 15 din statute, Domnii acționari sunt invitați la o nouă adunare generală care se va ține în ziua de 2 April 1945 la aceeași oră și cu aceeași ordine de zi

ORDINEA DE ZI:

1. Deschiderea și constituirea adunării generale
2. Raportul Consiliului de Administrație, Raportul Comitetului de Cenzori, Bilanțul și darea absolutului.
3. Distribuirea beneficiului curat.
4. Fixarea marcelor de prezență pentru membrii Cons. de Adm. pe anul 1945.
5. Fixarea remunerației pentru membrii Comitetului de Cenzori, pe anul 1945.
6. Eventuale propuneri.

Domnii acționari, care doresc a participa la adunare, sunt rugați să depună la cassa Institutului, ori la Administrația Capitalară sau Banca Națională a României agenția Blaj, acțiunile și eventual documentele de plenipotență, până la data de 21 Martie 1945 orele 12 din zi. Acțiunile depuse pentru adunarea generală din 31 Martie sunt valabile și pentru adunarea din 2 Aprilie 1945, în caz de amânare.

Blaj, 26 Februarie 1945.

Consiliul de Administrație

— „VULCAN” societate industrială s. a. — Blaj —

Capital Social deplin vărsat 2.000.000 Lei
Inscrisă la Cam. de Comerț și Ind. Alba-Iulia 13/1931

Convocare

Domnii acționari ai societății industriale „Vulcan” s. a. Blaj, se invită cu onoare, conform § 13 din statute la a

VII-a adunare generală ordinară și la a II-a adunare generală extraordinară

care se va ține în Blaj, Vineri 30 Martie 1945, în localul băncii „Patria” s. a. Blaj.

Adunarea generală ordinară se va ține la orele 17 iar cea extraordinară imediat după terminarea adunării ordinare.

Ordinea de zi a adunărilor este următoarea:

1. Adunarea generală ordinară

1. Deschiderea și constituirea adunării generale.
2. Raportul Cons. de Adm., al Comit. de Cenzori, Bilanțul și darea absolutului.
3. Fixarea marcelor de prezență pentru membrii Consiliului de Adm-ție și a salariilor cenzorilor pe anul 1945.
4. Eventuale propuneri.

2. Adunarea generală extraordinară

1. Majorarea capitalului social dela 2.000.000 Lei la Lei 5.000.000, prin emiterea a 6000 acțiuni de câte Lei 500 bucata.
2. Modificarea statutelor, și anume:

Text vechiu

Art. 5. Capitalul societății este de lei 2.000.000, împărțit în 4000 acțiuni valoare nominală de 500 lei.

Art. 25. Consiliul de Adm-ție se compune din cel puțin 7 membrii și cel mult 9 membrii.

Art. 50. Din beneficiul net vor urma după scăderile indicate în art. precedent, se va da înainte de toate, ca prim dividendă de 5% după capitalul vărsat, restul se va distribui după cum urmează: a) cel puțin 15% fondului de rezervă. b) 9% tantiemă Cons. de Adm-ție. c) câte 2% directorilor. e) 5% tantiemă funcționarilor cu drept de penziune. f) 5% fondului de penziune. g) cel puțin 4% pentru scopuri culturale și filantropice.

Restul se va distribui conform adunării generale, după propunerea Consiliului de Adm-ție.

Art. 51. Dividenul se va achita la 1 Iulie a fiecărui an.

Domnii acționari care doresc a participa la adunările generale ordinară și extraordinară vor depune acțiunile la Banca „Patria” s. a. Blaj și Adm-ția Centrală Capitalară până la 26 Martie 1945. în cazul când în ziua fixată nu se va întruni numărul legal de acționari, Domnii acționari sunt invitați la adunările generale ordinară și extraordinară în ziua de 31 Martie 1945 la aceeași oră, în același local și cu aceeași ordine de zi. Acțiunile depuse pentru întâia convocare sunt valabile și pentru caz de amânare.

Blaj, 26 Februarie 1945.

Bilanț la 31 Decembrie 1944

Casa numerar efectiv 141.453, Investiții industriale 7.168.405, Efecte publice v. n. 7600 72 000, Animale și vehicule 217.361, Mobilier 1. Debitori 695.611, Conturi diverse debitoare 130 214, Avansuri date furnizorilor 995.283, Materiale în depozit 5.145.850.

Total Activ 14.566.178.

Capital social 2.000.000, Fonduri de rezervă, a. Pt. amortizarea investițiilor 428 405, b. Pt. amortizarea creanțe dubioase 50.000, c. Pt. „ animale și vehicule 29.435 = 507.840, Creditori 11.064.157, Conturi diverse creditoare 148.629, Conturi transitorii creditoare 155 671, Avansuri primite dela clienți 639 140, Beneficiu curat 50.741.

Total Pasiv 14 566 178.

Text nou

Art. 5. Capitalul societății este de 5.000.000 lei împărțit în 10.000 acțiuni în valoare nominală de 500 lei.

Art. 25. Consiliul de Administrație se compune din 3 membrii.

Art. 50. Beneficiul net se va împărți în felul următor: a) cel puțin 10% fondului de rezervă. b) 2%—5% dividend acționarilor. Restul se împarte: c) 9% Cons. de Adm-ție. d) 3% directorului executiv. 3% Comitetului de Cenzori. f) 3% funcționarilor definitivi, fără însă a primi unul singur mai mult de 1%. g) Până la 5% pt. scopuri culturale și de binefacere. h) Restul se va distribui conform hotărârii adunării generale.

Adunarea generală poate decide ca beneficiul curat se fie reportat pe anul viitor sau alocat fondului de rezervă.

Art. 51. Dividendele se plătesc conform hotărârii adunării generale.

Consiliul de Administrație

Co Profit și Pierdere

Salariile funcționarilor și muncitorilor 4.870.023, Cheltuieli generale 1.139.732, Combustibil 2 188.584, Furaje 262.897, Impozite și taxe 411.960, Dobânzi și comisioane plătite 546.435, Amortizări: Fondului pentru amortiz. investițiilor 214.212, Pierdere reportată din anii precedenți 287.624, = 501.836, Beneficiu curat 50.741, Total Eșite 9.972.208.

Venitul fabricațiunii 9.566.953, Venitul căraușilor 361.635, Venite diverse 28.120, Chirii încasate 15 500. Total Intrate 9.972 208.

Blaj, din ședința Consiliului de Administrație ținută la 31 Ianuarie 1945.

Consiliul de Administrație